

1. gr.

Í samþykkt þessari merkir:

- a. „flutningur byrða með handafli“ hvers konar flutning þar sem þungi byrðarinnar er borinn af einum verkamanni, það tekur og til þess að lyfta byrðinni og láta hana niður;
- b. „reglulegur flutningur byrða með handafli“ sérhverja starfsemi, sem samfelld eða aðallega er fólgin í flutningi byrða með handafli eða venjulega felur í sér slíka vinnu enda þótt það sé ekki nema annað veifið;
- c. „ungur verkamaður“ mann innan 18 ára aldurs.

2. gr.

1. Þessi samþykkt tekur til regluglegra flutninga byrða.
2. Þessi samþykkt tekur til allra þeirra greina atvinnulífsins, sem vinnueftirlitið tekur til í hverju landi.

3. gr.

Hvorki má krefjast þess né leyfa að verkamaður beri byrði, sem er svo þung að hættulegt geti verið heilsu hans eða öryggi.

4. gr.

Við framkvæmd ákvæðis 3. greinar, skulu aðildarríkin taka tillit til aðstæðna við framkvæmd verksins.

5. gr.

Sérhvert aðildarríki skal gera viðeigandi ráðstafanir til þess að sérhver verkamaður, sem vinnur við flutninga með handafli á byrðum, öðrum en léttum byrðum, fái fyrirfram viðeigandi þjálfun og leiðbeiningar í vinnuaðferðum til þess að vernda heilsu hans og koma í veg fyrir slys.

6. gr.

Nota skal svo sem framast er unnt viðeigandi hjálpartæki til þess að takmarka eða léttu flutninga með handafli.

7. gr.

1. Takmarka skal vinnu kvenna og ungra verkamanna við flutninga byrða með handafli nema um léttar byrðar sé að ræða.
2. Ef konur eða ungir verkamenn vinna við flutninga byrða með handafli, skal hámarksþyngd byrðanna vera verulega lægri en sú, sem ákveðin er fyrir fullorðna karlmenn.

8. gr.

Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að framfylgja ákvæðum þessarar samþykktar. Skal það gert með lögum eða reglugerðum eða öðrum þeim hætti, sem hæfir í hverju landi, og í samráði við aðalsamtök hlutaðeigandi vinnuveitenda og verkamanna.

9.—16. gr.

Samhljóða 16.—23. gr. í Samþykkt nr. 125 hér að framan.

Fylgiskjal IV.

Samþykkt nr. 128 um örorku-, elli- og eftirlifendabætur.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar saman komið til 51. þingsetu sinnar í Genf hinn 7. júní 1967 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofunnar hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur um breytingar á Samþykkt frá 1933 um ellitryggingar iðnaðarfólks o. fl., Samþykkt frá 1933 um ellitryggingar landbúnaðarfólks, Samþykkt frá 1933 um örorkutryggingar iðnaðarfólks o. fl., Samþykkt frá 1933 um örorkutryggingar landbúnaðarfólks, Samþykkt frá 1933 um eftir-

lífendatryggingar iðnaðarfólks o. fl. og Samþykkt frá 1933 um eftirlífendatryggingar landbúnaðarfólks, en þetta var 4. mál á dagskrá þingsins.

Þar sem þingið hefur enn fremur ákveðið að þessar tillögur skuli vera í formi alþjóðasamþykktar gerir það í dag, hinn 29. júní 1967 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt frá 1967 um elli-, örorku- og eftirlífendabætur:

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í samþykkt þessari:

- a. tekur orðið „löggjöf“ til allra reglna um almannatryggingar, auk laga og reglugerða;
- b. merkir orðið „tiltekið“ þar, sem ákveðið er í lögum eða með heimild í lögum;
- c. tekur orðið „atvinnufyrirtæki“ til fyrirtækja í eftirtöldum starfsgreinum: námu- rekstur og grjótnám, verksmiðjurekstur, byggingastarfsemi, þjónustustarfsemi, sem sér fyrir rafmagni, gasi, vatni og hreinlætisþjónustu, svo og flutningar, geymsla á vörum og samgöngur;
- d. merkir orðið „búseta“ venjulegan dvalarstað í landi aðildarríkisins og orðið „íbúi“ þann mann, sem að staðaldri dvelur í landi aðildarríkisins;
- e. merkja orðin „á framfæri“ það ástand að maður er öðrum háður um framfærslu og ætla má að það ástand sé fyrir hendi í ákveðnum tilvikum;
- f. merkir orðið „eiginkona“ þá konu, sem framfærð er af manni sínum;
- g. merkir orðið „ekkjja“ konu, sem var á framfæri manns síns, er hann lézt;
- h. merkir orðið „barn“:
  - (i) barn á skólaaldri eða undir 15 ára aldri, hvort aldursmarkið, sem hærra er; og
  - (ii) eftir nánari reglum barn innan tiltekins aldurs, sem er hærri en tiltekið er í lið (i) í þessum staflið, og er iðnnemi eða við annað nám eða er haldið langvinnum sjúkdómi eða veikleika, sem gerir það ófært um að stunda arðbæra atvinnu. Kröfunni í þessum lið telst einnig fullnægt ef lög skilgreina orðið „barn“ þannig að það taki til sérhvers barns innan aldursmarks, sem er verulega hærra en það, sem tiltekið er í lið (i) í þessari málsgrein;
- i. merkir orðið „réttindavinnslutími“ iðgjaldagreiðslutíma, starfstíma, dvalartíma eða þessi tímabil sameinuð á einhvern hátt, eftir því, sem tiltekið kann að vera.
- j. merkja „bætur háðar iðgjaldi“ bætur, sem eru háðar því skilyrði að hinir tryggðu eða atvinnurekandi þeirra hafi greitt til þeirra, eða bundnar eru við réttindavinnslutíma í starfi, en „gjaldfrjálsar bætur“ merkja bætur, sem ekki eru bundnar slíkum skilyrðum.

2. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem bundið er af samþykkt þessari, skal breyta eftir:
  - a. I. kafla;
  - b. að minnsta kosti einum af köflunum II., III. og IV.;
  - c. þeim ákvæðum V. og VI. kafla, sem við eiga; og
  - d. VII. kafla.
2. Sérhvert aðildarríki skal í fullgildingarskjali sínu tilgreina hverra af köflunum II. til IV. í þessari samþykkt skuldbindingar þess skuli taka til.

3. gr.

1. Hverju því aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, skal síðar heimilt að tilkynna framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar að það taki á sig skuldbindingar samþykktarinnar að því er varðar einn eða fleiri af köfl-

- unum II.—IV., þeirra, sem ekki eru þegar tilteknir í fullgildingarskjali þess.
2. Þær skuldbindingar, sem um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, skulu teljast heildarhluti fullgildingarskjalsins og hafa sama gildi og það, frá tilkynningar-degi að telja.

4. gr.

1. Nú er efnahagur ríkis ekki nægilega góður og getur það þá með yfirlýsingu, er fylgi fullgildingu, fært sér í nyt þær tímabundnu undanþágur, sem um ræðir í 9. gr. 2. tölul., 13. gr. 2. tölul., 16. gr. 2. tölul. og 22. gr. 2. tölul. Í yfirlýsingunni skal greina ástæður til undanþágunnar.
2. Hvert það aðildarríki, sem gefið hefur yfirlýsingu samkv. 1. tölul. þessarar greinar, skal í skýrslu sinni, sem gefin er samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, tiltaka að því er varðar hverja undanþágu, sem það hefur notfært sér:
  - a. að ástæðan til undanþágunnar sé enn til staðar, eða
  - b. að það afsali sér rétti til að njóta undanþágu þeirrar, sem um er að ræða, frá tilteknum degi.
3. Sérhvert aðildarríki, sem gefið hefur yfirlýsingu samkvæmt 1. tölul. þessarar greinar, skal fjölga þeim starfsmönnum, sem tryggingarnar taka til, eftir því, sem ástæður leyfa.

5. gr.

Þar sem þess er krafizt af aðildarríki, til þess að fullnægt sé II.—IV. kafla samþykktar þessarar, að svo miklu leyti sem fullgildingin nær til þeirra, að það verndi tiltekna flokka manna, svo að ekki nemi minna en ákveðnum hundraðshluta starfsfólks eða allra arðbærlega vinnandi landsmanna, skal aðildarríkið, áður en það skuldbindur sig til að fullnægja nokkrum þeirra kafla, ganga úr skugga um það, að náð hafi verið umræddri hundraðstölu.

6. gr.

Til þess að fullnægja ákvæðum II., III. eða IV. kafla þessarar samþykktar, skal aðildarríki heimilt að taka tillit til þeirrar verndar, sem með tryggingu er fengin, enda þótt þeir aðilar, sem tryggja ber, séu ekki með lögum skyldaðir til slíkrar tryggingar, enda sé hún:

- a. undir eftirliti opinberra stjórnvalda eða framkvæmd svo að fullnægi tilteknum kröfum, með samvinnu milli atvinnurekenda og verkafólks;
- b. svo víðtæk að hún taki til verulegs hluta þess fólks, sem ekki hefur meiri tekjur af vinnu sinni en faglærðir karlmenn í annarra þjónustu; og
- c. ásamt annarri vernd, þar sem um slíkt er að ræða, svo að fullnægi viðeigandi ákvæðum samþykktarinnar.

II. KAFLI

Örorkubætur.

7. gr.

Hvert það aðildarríki, sem þessi kafli þessarar samþykktar tekur til, skal tryggja hinum tryggðu örorkubætur í samræmi við eflirfarandi greinar þessa kafla.

8. gr.

Tryggingin tekur til þess er maður er í tilteknum mæli ófær til þess að stunda arðbæra atvinnu og líklegt sé að svo verði til frambúðar eða að slíkt ástand varir eftir að liðinn er tiltekinn tími tímabundins eða byrjandi vanhæfis til vinnu.

9. gr.

1. Tryggingin skal ná til:
  - a. allra kaupþega þar með taldir iðnnemar; eða

- b. tiltekinna stélta arðbærlega vinnandi fólks, er eigi sé færri en 75% alls arðbærlega vinnandi fólks í landinu; eða
  - c. allra íbúa, eða þeirra íbúa, sem á meðan ástandið varir, hafa ekki þau fjárráð, er fari yfir mark, sem sé þannig ákvæðið að sé í samræmi við, 28. gr.
2. Þar sem yfirlýsing, gefin samkvæmt 4. gr., er í gildi skal tryggingin ná til:
- a. tiltekinna flokka kaupþega, er séu eigi færri en 25% allra kaupþega; eða
  - b. tiltekinna flokka kaupþega í atvinnufyrirtækjum, þannig að eigi séu færri en 50% allra kaupþega í atvinnufyrirtækjum.

10. gr.

Örorkubæturnar skulu vera greiðslur inntar af höndum með vissu millibili, sem hér segir:

- a. Þar sem kaupþegar eða flokkar arðbærlega starfandi fólks eru tryggðir, þá á þann hátt að í samræmi sé við ákvæði 26. eða 27. gr.
- b. Þar sem allir íbúar landsins eða allir íbúar, sem meðan ástandið varir hafa ekki fjárráð fram yfir tiltekið mark, eru tryggðir, þá með þeim hætti að sé í samræmi við ákvæði 28. gr.

11. gr.

1. Bætur þær, sem um ræðir í 10. gr. skulu, þar sem svo er ástatt, vera tryggðar
  - a. m. k.:
  - a. þeim tryggðum aðila, sem hefur áður en tilfellið gerðist samkvæmt tilteknum reglum lokið réttindavinnslutíma, sem getur verið 15 ár iðgjaldagreiðslu eða starfs eða 10 ár búsetu;
  - b. þar sem það er reglan að allt arðbærlega starfandi fólk sé tryggt, þeim tryggðum aðila, sem áður en tilfellið gerðist og í samræmi við tiltekna reglur, hefur lokið réttindavinnslutíma, er sé þrjú ár iðgjaldagreiðslu, enda hafi verið greitt hið árlega tiltekna meðaltal iðgjalda eða hin árlegu iðgjöld hans vegna meðan hann var á starfsaldri.
2. Þar sem örorkubætur eru bundnar við lágmarkstímabil iðgjaldagreiðslu, starfs eða búsetu, skulu lægri bætur tryggðar a. m. k.:
  - a. tryggðum aðila, sem áður en tilfellið gerðist, hefur í samræmi við tiltekna reglur lokið réttindavinnslutíma, er sé fimm ár iðgjaldagreiðslu, starfs eða búsetu; eða
  - b. þar sem það er reglan að allt arðbærlega starfandi fólk sé tryggt, þeim tryggðum aðila, sem áður en tilfellið gerðist og í samræmi við tiltekna reglur, hefur lokið réttindavinnslutíma, er sé þrjú ár iðgjaldagreiðslu, enda hafi hans vegna meðan hann var á starfsaldri verið, greiddur helmingur af meðaltali, hinna tilskyldu árlegu greiðslna eða hinn árlegi fjöldi greiðslna samkvæmt 1. tölul. þessarar greinar.
3. Ákvæðum 1. tölul. þessarar greinar skal talið fullnægt ef bætur reiknaðar samkvæmt ákvæðum V. kafla, en 10% lægri en tiltekið er í fylgiskjali með þeim kafla fyrir hlutaðeigandi almennan bótaþega, eru tryggðar a. m. k. þeim tryggðum aðila, sem hefur lokið, eftir tilteknum reglum, fimm árum iðgjaldagreiðslu, búsetu eða starfs.
4. Lækka má hundraðshluta þann, sem tiltekinn er í fylgiskjali með V. kafla, á tilsvarendi hátt þegar réttindavinnslutíminn svarandi til hins lækkaða hundraðshluta fer fram úr fimm árum iðgjaldagreiðslu, starfs eða búsetu, en er undir 15 árum iðgjaldagreiðslu eða starfs eða 10 árum búsetu. Hinar lægri bætur skal greiða samkv. 2. tölul. þessarar greinar.
5. Ákvæðum 1. og 2. tölul. þessarar greinar skal talið fullnægt ef bætur reiknaðar samkvæmt ákvæðum V. kafla eru tryggðar a. m. k. þeim tryggðum aðila, sem samkvæmt tilteknum reglum hefur lokið réttindavinnslutíma, iðgjaldagreiðslu eða starfi, er ekki sé lengra en fimm ár við tiltekinn lágmarksaldur en má lengjast með hækkandi aldri upp í tiltekið hámark.

12. gr.

Bætur þær, sem um ræðir í 10. og 11. gr., skulu greiddar svo lengi sem ástandið varir eða þar til greiða ber ellilífeyri.

13. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem þessi kafli tekur til, skal eftir tilteknum reglum:
  - a. starfrækja endurbjálfun, sem miði að því að búa öryrkjann, eftir því sem mögulegt er, undir að taka sitt fyrra starf upp að nýju eða ef það er ekki unnt, þá að búa hann undir annað arðbært starf, sem bezt hentar með tilliti til getu hans og hæfileika;
  - b. gera ráðstafanir til þess að koma öryrkjum í vinnu við þeirra hæfi.
2. Þar sem yfirlýsing, gefin samkvæmt 4. gr., er í gildi getur aðildarríkið vikið frá ákvæðum 1. málgr. þessarar greinar.

III. KAFLI

Ellilífeyrir.

14. gr.

Hvert það aðildarríki, sem þessi kafli þessarar samþykktar tekur til, skal tryggja hinum tryggðu ellilífeyri í samræmi við eftirfarandi greinar þessa kafla.

15. gr.

1. Tryggingin skal taka til þeirra, sem lifa fram yfir tiltekinn aldur.
2. Hið tiltekna aldursmark skal ekki vera hærra en 65 ár, eða það hærra aldursmark, sem ákveðið kann að vera af þar til bæru stjórnvaldi, með fullu tilliti til aldursskiptingar þjóðarinnar, efnahags og félagslegra atriða, sem sýna skal með tölfraðilegum upplýsingum.
3. Ef hið tiltekna aldursmark er 65 ár eða hærra, skal það með tilteknum skilyrðum lækkað að því er tekur til fólks, sem unnið hefur störf, sem samkvæmt landslögum eru í þessu sambandi talin erfið eða óheilmæn.

16. gr.

1. Þeir, sem tryggingin nær til, skulu vera:
  - a. Allir kaupþegar, þar með taldir iðnnemar; eða
  - b. tilteknar stéttir arðbærlega starfandi fólks, svo að eigi séu færri en 75% alls arðbærlega starfandi fólks; eða
  - c. allir íbúar landsins eða allir þeir íbúar, sem á þeim tíma, sem um er að ræða, hafa fjárráð, sem ekki fara yfir ákveðið mark, er sé í samræmi við ákvæði 28. greinar.
2. Þar sem yfirlýsing, gefin samkvæmt 4. gr., er í gildi skal tryggingin ná til:
  - a. tiltekinna flokka kaupþega, er séu eigi færri en 25% allra kaupþega; eða
  - b. tiltekinna flokka kaupþega í atvinnufyrirtækjum þannig að eigi séu færri en 50% allra kaupþega í atvinnufyrirtækjum.

17. gr.

Ellilífeyririnn skal vera greiðslur, er inntar séu af hendi með ákveðnu millibili og reiknaðar eins og hér segir:

- a. Þar sem kaupþegar eða flokkar arðbærlega starfandi fólks eru tryggðir, skal það gert þannig að í samræmi sé við ákvæði 26. eða 27. gr.
- b. Þar sem allir íbúar landsins eða allir, sem ekki hafa fjárráð umfram ákveðið hámark á tímabilinu, sem lífeyrir er greiddur fyrir, eru tryggðir, skal hann reiknaður í samræmi við ákvæði 28. greinar.

18. gr.

1. Lífeyrir sá, er um ræðir í 17. gr., skal í þeim tilfellum, sem undir hann koma, vera tryggður að minnsta kosti:
  - a. hverjum þeim tryggðum manni, sem áður en til þessa kom, hefur í samræmi við tilteknar reglur lokið réttindavinnslutíma, sem getur verið annaðhvort 30 ár iðgjaldagreiðslu eða starfs, eða 20 ára búseta; eða
  - b. þar sem það er reglan að allt arðbærlega starfandi fólk sé tryggt, þá þeim tryggðum aðila, sem áður en til tryggingagreiðslna kemur, hefur lokið tilteknum réttindavinnslutíma með iðgjaldagreiðslu, enda hafi hans vegna meðan hann var á starfsaldri verið greitt hið tiltekna meðaltal árlegra iðgjaldagreiðslna.
2. Þar sem ellilífeyrir er bundinn við lágmarkstíma iðgjaldagreiðslu eða starfs, skal lægri lífeyrir tryggður að minnsta kosti:
  - a. hverjum þeim tryggðum manni, sem áður en til þessa kom, hefur í samræmi við tilteknar reglur lokið réttindavinnslutíma, er sé 15 ár iðgjaldagreiðslu eða starfs; eða
  - b. þar sem það er reglan að allt arðbærlega starfandi fólk sé tryggt, þá þeim tryggðum aðila, sem áður en til tryggingagreiðslna kom, hefur lokið tilteknum réttindavinnslutíma með iðgjaldagreiðslu, enda hafi meðan hann var á starfsaldri verið greiddur hans vegna helmingur árlegs meðaltals iðgjaldagreiðslna, sem tilteknar eru í samræmi við staflið b. í 1. tölul. þessarar greinar.
3. Svo skal litið á að skilyrðum 1. töluliðs þessarar greinar hafi verið fullnægt þar sem lífeyrir reiknaður samkvæmt ákvæðum V. kafla, en tíu hundraðshlutum lægri en ákveðið er í fylgiskjali með þeim kafla til handa hlutaðeigandi venjulegum lífeyrisþega, hefur verið tryggður a. m. k. þeim tryggðum aðila, sem hefur lokið samkvæmt tilteknum reglum tíu ára iðgjaldagreiðslu eða starfi eða fimm ára búsetu.
4. Hlutfallslega lækkun má gera á hundraðshluta tilteknum í fylgiskjali með V. kafla þar sem réttindavinnslutíminn, sem svarar til lækkaðs hundraðshluta fer fram úr tíu árum iðgjaldagreiðslu eða starfs eða fimm ára búsetu, en er skemmri en 30 ára iðgjaldagreiðsla eða starf eða 20 ára búseta, ef slíkur réttindavinnslutími fer fram úr 15 árum iðgjaldagreiðslu eða starfs, skal greiða lækkaðan lífeyri í samræmi við 2. tölul. þessarar greinar.

19. gr.

Lífeyrir sá, er um ræðir í 17. og 18. gr. skal greiddur meðan skilyrði lífeyrisgreiðslunnar eru fyrir hendi.

IV. KAFLI

Eftirlífendabætur.

20. gr.

Hvert það aðildarríki, sem þessi kafli þessarar samþykktar tekur til, skal tryggja hinum tryggðu eftirlífendabætur í samræmi við eftirfarandi greinar þessa kafla.

21. gr.

1. Tryggingin skal taka til þess er ekkja eða barn hefur misst af framfærslu vegna fráfalls fyrirvinnunnar.
2. Þegar um ekkju er að ræða má binda bæturnar skilyrði um tiltekinn aldur. Það aldursmark má ekki vera hærra en það, sem gildir fyrir ellilífeyri.
3. Aldursskilyrði má þó ekki setja ef ekkja:
  - a. er öryrki, eftir því sem það er nánar skilgreint; eða
  - b. framfærir barn hins látna.
4. Þegar um er að ræða rétt barnlausrar ekkju til eftirlífendabóta má setja skilyrði um það, að hjónabandið hafi staðið í tiltekinn lágmarkstíma.

22. gr.

1. Tryggingin skal ná til:
  - a. eiginkonu, barna og eftir því sem tiltekið kann að vera, annarra á framfæri fyrirvinnu, sem var kaupþegi eða iðnnemi; eða
  - b. konu, barna og eftir því sem tiltekið kann að vera, annarra á framfæri fyrirvinnu í tilteknum flokkum arðbærlega starfandi fólks, enda séu í þeim flokkum ekki færri en 75% alls arðbærlega starfandi fólks; eða
  - c. allra ekkna og barna og allra tiltekinna á framfæri, sem misst hafa fyrirvinnu sína, búsett eru í landinu og eftir því sem við á, hafa ekki meðan ástandið varir fjárráð, er fari yfir tiltekið mark, sem ákveðið sé í samræmi við ákvæði 28. greinar.
2. Þar sem yfirlýsing, gefin samkvæmt 4. gr., er í gildi, skal tryggingin ná til:
  - a. eiginkonu, barna og eftir því, sem tiltekið er, annarra á framfæri fyrirvinnu í tilteknum flokkum kaupþega, enda séu í þessum flokkum ekki færri en 25% allra kaupþega; eða
  - b. konu, barna og eftir því sem tiltekið er annarra á framfæri fyrirvinnu í tilteknum flokkum kaupþega í atvinnufyrirtækjum, enda séu í þessum flokkum eigi færri en 50% allra kaupþega í atvinnufyrirtækjum.

23. gr.

Eftirlifendabætur skulu vera greiðslur, inntar af hendi með vissu millibili, og reiknaðar sem hér segir:

- a. Þar sem kaupþegar eða flokkar arðbærlega vinnandi fólks eru tryggðir, þá með þeim hætti að í samræmi sé við ákvæði 26. eða 27. gr.
- b. Þar sem allir íbúar landsins, eða þeir íbúar, sem meðan hið tryggingarskylda ástand varir, hafa ekki þau fjárráð, er fari yfir tiltekið mark, eru tryggðir, þá með þeim hætti að sé í samræmi við ákvæði 28. gr.

24. gr.

1. Bætur þær, sem um ræðir í 23. gr. skulu í þeim tilvikum, sem tryggingin tekur til, tryggðar a. m. k.:
  - a. þeim tryggðum aðila, hvers fyrirvinna hefur samkvæmt tilteknum reglum lokið réttindavinnslutíma, sem getur verið 15 ár iðgjaldagreiðslu eða starfs eða 10 ára búseta. Þegar um er að ræða bætur greiddar til ekkju má þó í þess stað krefjast þess að hún hafi lokið tilteknum réttindavinnslutíma með búsetu; eða
  - b. þar sem það er reglan að eiginkonur og börn allra arðbærlega vinnandi manna séu tryggð, þá þeim tryggðum aðila, hvers fyrirvinna hefur í samræmi við tiltekin ákvæði lokið réttindavinnslutíma, sem getur verið 3 ár iðgjaldagreiðslu, enda hafi vegna fyrirvinnunnar meðan hún var á starfsaldri, verið innt af hendi hið tiltekna meðaltal árlegra iðgjalda eða hin árlegu iðgjöld.
2. Þar sem eftirlifendabætur eru bundnar skilyrði um lágmarkstíma iðgjaldagreiðslu eða starfs, skulu lægri bætur tryggðar a. m. k.:
  - a. Þeim tryggðum aðila, hvers fyrirvinna hefur í samræmi við tilteknar reglur lokið réttindavinnslutíma, er sé fimm ár iðgjaldagreiðslu eða starfs; eða
  - b. þar sem það er reglan að konur og börn allra arðbærlega vinnandi manna séu tryggð, þá þeim tryggðum aðila, hvers fyrirvinna hefur í samræmi við tilteknar reglur lokið réttindavinnslutíma, er sé þrjú ár iðgjaldagreiðslu, enda hafi vegna fyrirvinnunnar meðan hún var á starfsaldri verið greiddur helmingur meðaltals árlegra iðgjaldagreiðslna eða þeirra árlegu iðgjalda, er tiltekin séu í samræmi við b-lið í 1. tölul. þessarar greinar.
3. Svo skal litið á að skilyrðum 1. töluliðs þessarar greinar hafi verið fullnægt þar sem bætur reiknaðar samkvæmt ákvæðum V. kafla, en 10 hundraðshlutum

lægri en greinir í fylgiskjali með þeim kafla til handa hlutaðeigandi venjulegum bótaþega, hefur verið tryggður a. m. k. þeim tryggðum aðila, hvers fyrirvinna hefur samkvæmt tilteknum reglum lokið fimm ára iðgjaldagreiðslu, starfi eða búsetu.

4. Hlutfallslega lækkun má gera á hundraðshluta tilteknum í fylgiskjali með V. kafla þar sem réttindavinnslutíminn, sem svarar til lækkaðs hundraðshluta, fer fram úr fimm árum iðgjaldagreiðslu, starfs eða búsetu, en er skemmri en 15 ár iðgjaldagreiðslu eða starfs eða 10 ár búsetu; ef slíkur réttindavinnslutími er fenginn með iðgjaldagreiðslu eða starfi skal greiða lækkaðan lífeyri í samræmi við 2. tölul. þessarar greinar.
5. Svo skal litið á að skilyrðum 1. og 2. töluliðs þessarar greinar hafi verið fullnægt þar sem lífeyrir reiknaður samkvæmt ákvæðum V. kafla er tryggður a. m. k. þeim tryggðum aðila, hvers fyrirvinna hefur samkvæmt tilteknum reglum lokið réttindavinnslutíma iðgjaldagreiðslu eða starfs, sem ekki skal vera lengra en fimm ár á tilteknum lágmarksaldri og má lengjast með hækkuðum aldri upp í tiltekið hámark árafjölda.

25. gr.

Bætur þær, sem um ræðir í 23. og 24. gr. skulu veittar meðan hið bótaskylda ástand helzt.

V. KAFLI

Meginreglur um greiðslur inntar af hendi með vissu millibili.

26. gr.

1. Þegar um er að ræða greiðslur inntar af hendi með vissu millibili, sem þessi grein tekur til, skulu bæturnar að viðbættum þeim fjölskyldubótum, sem greiðast eiga meðan tryggingarástandið varir, vera þær, að því er viðeigandi tilfelli varðar, fyrir venjulegan bótaþega, sem um ræðir í fylgiskjali með þessum kafla, að þær séu a. m. k. þargreind hundraðstala bæði af fyrri heildartekjum bótaþega eða fyrirvinnu hans og upphæð þeirra fjölskyldubóta, sem greiðast kunna tryggðum aðila með sömu framfærsluskyldu og hinn venjulegi bótaþegi.
2. Fyrri tekjur bótaþega eða fyrirvinnu hans skulu reiknaðar eftir ákvæðnum reglum og þar sem hinir tryggðu eða fyrirvinnur þeirra eru flokkaðir eftir tekjum, má reikna fyrri tekjur þeirra eftir grunntekjum þeirra flokka, sem þeir tilheyrðu.
3. Tiltaka má hámark upphæða bóta og tekna, sem bætur eru reiknaðar eftir, enda sé það hámark sett á þann hátt að ákvæða 1. töluliðs þessarar greinar sé gætt, þegar fyrri tekjur bótaþegans eða fyrirvinnu hans eru hinar sömu eða lægri en kaup faglærðs vinnandi karlmanns.
4. Fyrri tekjur bótaþega eða fyrirvinnu hans, kaup faglærðs vinnandi karlmanns, bætur og fjölskyldubætur, skal allt miðast við sama tíma.
5. Að því er til annarra bótaþega tekur, skulu bæturnar vera í hæfilegu hlutfalli við bætur til venjulegs bótaþega.
6. Í merkingu þessarar greinar skal faglærður vinnandi karlmaður vera:
  - a. Setjari (montör) eða rennismiður í vélsmiðju annarri en rafmagnsvéla; eða
  - b. maður, sem telja má dæmigerðan faglærðan mann í samræmi við ákvæði eftirfarandi töluliðs; eða
  - c. maður, sem hefur þær tekjur að þær séu eins miklar eða meiri en tekjur 75% allra hinna tryggðu, skulu þá tekjurnar miðaðar við eitt ár eða skemmra tímabil eftir því, sem tiltekið kann að vera; eða
  - d. sá maður, sem hefur tekjur, er jafngildi 125% af meðallekjum allra hinna tryggðu.

7. Sá maður, sem talinn er sérkennandi fyrir faglærða stétt í skilningi b-liðs næsta töluliðs hér á undan, skal vera maður, er starfi í hinum meiri háttar atvinnugreinum, er samanlagt veiti atvinnu mestum fjölda arðbærlega starfandi karlmanna, er tryggðir séu í því tilfalli, sem um er að ræða, eða fyrirvinnur hinna tryggðu, eftir því sem á stendur í þeim flokki, sem fjölmennastur sé af slíkum mönnum eða fyrirvinnum. Í þessu augnamiði skal nota hinar viðurkenndu alþjóðareglur um flokkun allra atvinnugreina, sem Fjárhags- og félagsmálaráð Sameinuðu þjóðanna samþykkti á sjöunda þingi sínu 27. ágúst 1948, með breytingum frá 1958, og prentuð er sem viðauki við samþykkt þessa, eða þá flokkun eins og hún kann að vera breytt á hverjum tíma.
8. Þar sem bæturnar eru mismunandi eftir landshlutum má í samræmi við töluliði 6 og 7 í þessari grein ákvarða hver sé faglærður karlmaður í annarra þjónustu í hverjum landshluta sérstaklega.
9. Kaup faglærðs karlmanns skal ákvarðað með tilliti til launastigans fyrir venjulegan vinnutíma, eins og hann hefur verið ákveðinn með heildarsamningum með eða samkvæmt lögum landsins eða reglugerðum, þar sem það á við, eða með venju og sé talin þar með dýrtíðaruppbót ef nokkur er. Þar sem slíkir taxtar eru mismunandi eftir landshlutum, en ekki er farið eftir 8. tölulið þessarar greinar, skal miða við meðaltaxtann.

27. gr.

1. Greiðsla innt af hendi með vissu millibili, sem þessi grein tekur til, að viðbættum fjölskyldubótum, sem kann að vera um að ræða í hverju tilfalli, skal vera það há, að hinn venjulegi bótaþegi, sem tiltekinn er í fylgiskjali með þessum kafla, fái í því bótatilfalli, sem um er að ræða a. m. k. þann hundraðshluta af samanlögðu kaupum venjulegs fullorðins verkamanns, sem þar er tilgreint, og fjölskyldubóta, sem greiða ber tryggðum manni, sem hefur sömu framfærsluskyldu og hinn venjulegi bótaþegi.
2. Kaup venjulegs fullorðins verkamanns, bæturnar og fjölskyldubætur, ef um þær er að ræða, skal miða við sama tíma.
3. Þar sem um er að ræða aðra bótaþega, skulu bæturnar vera í hæfilegu hlutfalli við bætur venjulegs bótaþega.
4. Í skilningi þessarar greinar skal venjulegur fullorðinn verkamaður vera:
  - a. maður, sem talinn er sérkennandi fyrir ófaglærða verkamenn í vélsmiði annarri en smíði rafvéla; eða
  - b. maður, sem talinn er sérkennandi fyrir ófaglærða verkamenn, og sé þá miðað við ákvæði næsta töluliðs hér á eftir.
5. Sá maður, sem talinn er sérkennandi fyrir ófaglærða sétt, í skilningi b-liðs í næsta tölulið hér á undan, skal vera maður, er starfi á hinum meiri háttar atvinnugreinum, er samanlagt veiti atvinnu mestum fjölda arðbærlega starfandi karlmanna, er tryggðir séu í því tilfalli, sem um er að ræða, eða fyrirvinnur hinna tryggðu, eftir því sem á stendur í þeim flokki, sem fjölmennastur sé af slíkum mönnum eða fyrirvinnum. Í þessu augnamiði skal nota hinar viðurkenndu alþjóðareglur um flokkun allra atvinnugreina, sem Fjárhags- og félagsmálaráð Sameinuðu þjóðanna samþykkti á sjöunda þingi sínu 27. ágúst 1948 með breytingum frá 1958, sem prentuð er sem viðauki við samþykkt þessa, eða þá flokkun eins og hún kann að vera breytt á hverjum tíma.
6. Þar sem bæturnar eru mismunandi eftir landshlutum má í samræmi við töluliði 4 og 5 í þessari grein, ákvarða hver teljist venjulegur fullorðinn verkamaður í hverjum landshluta fyrir sig.
7. Kaup venjulegs fullorðins verkamanns skal ákvarðað með tilliti til launastigans fyrir venjulegan vinnutíma, eins og hann hefur verið ákveðinn með heildarsamningum, með eða samkvæmt lögum landsins eða reglugerðum, þar sem það á við, eða með venju og sé talin þar með dýrtíðaruppbót, ef nokkur er. Þar

sem slíkir taxtar eru mismunandi eftir landshlutum, en ekki er farið eftir 6. tölulið þessarar greinar, skal miða við meðaltaxtann.

28. gr.

Þegar um er að ræða greiðslur, sem inntar eru af hendi með vissu millibili og þessi grein tekur til:

- a. skal upphæð bótanna ákveðin samkvæmt tilteknum stiga eða stiga, sem ákveðinn er af hlutaðeigandi stjórnvaldi í samræmi við tilteknar reglur;
- b. má einungis lækka þessa upphæð eftir því sem önnur fjárráð fjölskyldu bótaþegans fara fram úr tilteknum verulegum upphæðum eða verulegum upphæðum ákveðnum af hlutaðeigandi stjórnvaldi í samræmi við tilteknar reglur;
- c. skal heildarupphæð bótanna að viðbættum öðrum tekjum, eftir að frá hafa verið dregnar þær verulegu upphæðir, sem um ræðir í staflið b, verða fullnægjandi til þess að framfleyta fjölskyldu bótaþegans heilsusamlega og sómasamlega og skal ekki vera lægri en tilsvareandi bætur reiknaðar í samræmi við ákvæði 27. greinar.
- d. ákvæðum stafliðs C. skal talið fullnægt ef heildarupphæð bóta þeirra, sem greiddar eru samkvæmt viðeigandi kafla, fara a. m. k. 30% fram úr heildarupphæð bóta, sem fást mundu ef farið væri eftir ákvæðum 27. greinar og ákvæðum:
  - (i) 9. greinar 1 b að því er tekur til II. kafla;
  - (ii) 16. greinar 1 b að því er tekur til III. kafla;
  - (iii) 22. greinar 1 b að því er tekur til IV. kafla.

29. gr.

1. Upphæðir bóta, sem greiddar eru í peningum með vissu millibili samkv. 10., 17. og 23. grein skulu endurskoðaðar þegar verulegar breytingar hafa orðið á tekjum almennt eða framfærslukostnaði.
2. Sérhvert aðildarríki skal skrá niðurstöður þessarar endurskoðunar í skýrslur um framkvæmd samþykktar þessarar, sem gefnar eru samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, og gera grein fyrir þeim ráðstöfunum, sem gerðar eru.

Fylgiskjal V. kafla.

Greiðslur inntar af hendi með vissu millibili til venjulegra styrkþega.

Kaffi	Tilfelli	Venjulegir styrkþegar	Hundraðshluti
II.	Örorka	Maður með konu og tvö börn	50
III.	Elli	Maður með konu á lífeyrisaldri	45
IV.	Dauði fyrirvinnu	Ekkja með tvö börn	45

VI. KAFLI

Sameiginleg ákvæði.

30. gr.

Með lögum skal tryggja það að réttur, sem maður er að ávinna sér til elli-, örorku- og eftirlifendabóta, sem háðar eru iðgjaldagreiðslu, glatist ekki, enda sé tilteknum skilyrðum fullnægt.

31. gr.

1. Með tilteknum skilyrðum má láta falla niður um sinn greiðslu elli-, örorku- eða eftirlifendabóta ef bótaþegi er í arðbærri atvinnu.
2. Elli-, örorku- eða eftirlifendabætur, sem háðar eru iðgjaldagreiðslu, má lækka ef atvinnutekjur bótaþega fara fram úr tilteknu marki. Lækkunin má þó ekki nema hærri upphæð en tekjurnar.
3. Elli-, örorku- eða eftirlifendabætur, sem ekki eru háðar iðgjaldaskyldu, má lækka þegar atvinnutekjur bótaþega eða önnur fjárráð hans, eða þetta tvennt til samans fer fram úr tilteknu marki.

32. gr.

1. Bætur þær, sem tryggður maður hefði annars átt kröfu til samkvæmt einhverjum kaflanna II til VI í þessari samþykkt, má fella niður að svo miklu leyti sem ákveðið kann að verða:
  - a. meðan hlutaðeigandi maður dvelur fjarvistum frá umráðasvæði aðildarríkisins nema um sé að ræða iðgjaldsskyldar bætur og þá með ákveðnum skilyrðum;
  - b. meðan hlutaðeiganodi maður er á opinberu framfæri eða á framfæri atmannatrygginga;
  - c. ef hlutaðeigandi maður hefur krafizt bóta á fölskum forsendum;
  - d. ef tilfellið hefur orsakazt af glæpsamlegu atferli hlutaðeigandi manns;
  - e. ef tilfellið hefur orsakazt af vísvitandi misferli hlutaðeigandi manns;
  - f. í viðeigandi tilfellum, þar sem hlutaðeigandi maður, án gildrar ástæðu, vanrækir að notfæra sér þá þjónustu til lækningar og endurhæfingar, sem hann á kost á, eða lætur undir höfuð leggjast að fylgja fyrirskipuðum reglum um sönnun þess að tilfellið hafi gerzt eða haldizt, eða um það, hvernig bótaþegar skuli haga sér; og
  - g. ef um eftirlifendabætur er að ræða, meðan ekkjan býr með manni eins og hún væri eiginkona hans.
2. Í þeim tilfellum og innan þeirra marka, sem tiltekin eru, skal sá hluti bóta, sem annars ber að greiða, greiðast til þeirra, sem hlutaðeigandi manni ber að framfæra.

33. gr.

1. Ef tryggður maður á samtímis rétt á fleiri en einni tegund bóta þeirra, sem um ræðir í þessari samþykkt, má lækka bætur með ákveðnum skilyrðum og að tilteknu marki. Hinn tryggði skal þó a. m. k. fá greidda fjárhæð, sem svarar til hæstu bótanna.
2. Ef tryggður maður á rétt á bótum, sem um ræðir í þessari samþykkt, og tekur við fébótum frá almannatryggingum vegna sama tilfellis, öðrum en fjölskyldubótum, má lækka bætur samkvæmt þessari samþykkt eða fella þær niður um sinn með ákveðnum skilyrðum og að tilteknu marki, enda muni lækkunin eða niðurfellingin ekki hærri fjárhæð en síðari bæturnar.

34. gr.

1. Hver sá, sem krefst bóta, skal hafa áfrýjunarrétt, ef honum er synjað um bætur eða hann telur þær of lágar eða lélegar.
2. Settar skulu reglur um málsmeðferð, sem tryggja þeim, sem bóta krefst, rétt til

þess að velja sér hæfan mann til þess að koma fram fyrir sína hönd eða aðstoða sig eða fá til þess fulltrúa félagsskapar, sem fer með umboð hinna tryggðu.

35. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal taka á sig allsherjarábyrgð á því, að fyrir hendi séu styrkir þeir, sem veittir eru samkvæmt samþykkt þessari, og skal það gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að svo sé.
2. Sérhvert aðildarríki skal taka á sig allsherjarábyrgð á góðri stjórn þeirra stofnana og þjónustugreina, sem taka þátt í framkvæmd samþykktarinnar.

36. gr.

Þar sem stjórnin er ekki fengin í hendur stofnun undir umsjón stjórnvalda eða stjórnardeild, sem ábyrg sé gagnvart löggjafarþinginu, skulu fulltrúar hinna tryggðu taka þátt í stjórninni með settum skilyrðum. Einnig má með lögum kveða á um þátttöku fulltrúa atvinnurekenda og opinberra stjórnvalda.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Sérhvert aðildarríki, sem með lögum tryggir kaupþega, getur eftir því sem nauðsyn krefur undanskilið ákvæðum samþykktarinnar:

- a. menn, sem eru í óreglulegri vinnu;
- b. skyldmenni atvinnurekanda, sem búa hjá honum, að því er tekur til vinnu þeirra hjá honum;
- c. aðra flokka kaupþega, sem ekki séu þó fleiri en 10% allra kaupþega annarra en þeirra, sem ekki eru undanskildir samkvæmt stafliðum a. og b. í þessari grein.

38. gr.

1. Sérhvert aðildarríki, sem með lögum tryggir kaupþega getur með yfirlýsingu, er fylgi fullgildingu þess, um stundarsakir undanskilið framkvæmd samþykktar þessarar þá kaupþega í landbúnaði, sem ekki eru ennþá tryggðir samkvæmt lögum þegar fullgildingin fer fram.
2. Hvert það aðildarríki, sem gefið hefur yfirlýsingu samkvæmt 1. tölul. þessarar greinar, skal í skýrslum sínum um framkvæmd þessarar samþykktar, sem gefa skal samkvæmt 22. gr., stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, greina frá því, að hve miklu leyti ákvæðum samþykktarinnar er framfylgt eða áformað er að framfylgja þeim að því er tekur til kaupþega í landbúnaði svo og hvað kann að hafa verið gert til þess að láta ákvæði samþykktarinnar ná til þessara kaupþega. Ef ekki hafa orðið neinar breytingar í þessa átt, skal greina ástæður til þess.
3. Hvert það ríki, sem gefið, hefur yfirlýsingu samkvæmt 1. tölul. þessarar greinar, skal auka fjölda tryggðra kaupþega í landbúnaði eins mikið og fljótt og aðstæður leyfa.

39. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt getur með yfirlýsingu, er fylgi fullgildingu, undanskilið ákvæðum samþykktarinnar:
  - a. sjómenn þ. á m. fiskimenn á sjó,
  - b. opinbera starfsmenn,
 þegar þessir flokkar njóta sérstakra trygginga, sem veita bætur samtals að fjárhæð a. m. k. eins og þær, sem kafizt er í þessari samþykkt.
2. Þegar yfirlýsing samkv. 1. tölul. þessarar greinar er í gildi, getur aðildarríki undanskilið menn í stéttum, sem undanþegnar eru ákvæðum samþykktarinnar,

frá tölu þeirra manna, sem taldir eru með þegar reiknaðir eru hundraðshlutar samkv. 9. gr. 1 b og 2 b, 16. gr. 1 b og 2 b, 22. gr. 1 b og 2 b og 37. gr. c.

3. Hvert það aðildarríki, sem gefið hefur yfirlýsingu samkv. 1. tölul. þessarar greinar, getur síðar tilkynnt framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar að það taki á sig skuldbindingar þessarar samþykktar að því er tekur til þeirra stétta, sem undanskildar voru við fullgildinguna.

40. gr.

Ef tryggður maður á við dauða fyrirvinnu lagalegan rétt til bóta, sem inntar eru af hendi á vissum fresti, annarra en eftirlifendabóta, má meta þær sem eftirlifendabætur að því er tekur til framkvæmdar þessarar samþykktar.

41. gr.

1. Aðildarríki, sem:
  - a. hefur undirgengist skuldbindingar þessarar samþykktar að því er tekur til II, III og IV. kafla, og
  - b. tryggir hundraðshluta af arðbærlega starfandi fólki, sem er a. m. k. 10 stigum hærri en krafizt er í 9. gr. 1 b, 16. gr. 1 b og 22. gr. 1 b, eða fullnægir kröfum í 9. gr. 1 c, 16. gr. 1 c og 22. gr. 1 c, og
  - c. tryggir bætur, sem eru a. m. k. 5 stigum hærri en hundraðshluti sá, er greinir í tölfunni með V. kafla að því er tekur til a. m. k. tveggja af þeim tryggingartilfellum, sem kaflarnir II, III og IV fjalla um, geta fært sér í nyt ákvæði eftirfarandi töluliðs.
2. Slíkt ríki getur:
  - a. að því er snertir 11. gr. 2 b, og 24. gr. 2 b sett fimm ára tímabil í stað þriggja ára tímabils, sem þar er tiltekið;
  - b. ákveðið réttinn til eftirlifendabóta á annan hátt en krafizt er í 21. grein, þó þannig að bótaþegar verði samtals ekki færri en þeir yrðu ef farið væri eftir reglum 21. greinar.
3. Hvert það aðildarríki, sem hefur fært sér í nyt reglurnar í tölulið 2 í þessari grein, skal í skýrslum sínum um framkvæmd samþykktar þessarar, sem það gefur samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuáskrifstofnunarinnar, gera grein fyrir því, hvernig lög þess og framkvæmdahættir eru með tillit til þeirra mála, sem um ræðir í 2. tölulið, svo og hvað áunnizt hefur í þá átt að ákvæðum þessarar samþykktar sé framfylgt að fullu.

42. gr.

1. Aðildarríki, sem:
  - a. hefur undirgengist skuldbindingar þessarar samþykktar að því er tekur til kaflanna II, III og IV og
  - b. lætur tryggingarnar taka til arðbærlega starfandi fólks að hundraðshluta, sem er a. m. k. 10 stigum hærri en tiltekinn er í 9. gr. 1 b, 16. gr. 1 b og 22. gr. 1 b, eða fullnægir ákvæðum 9. gr. 1 c, 16. gr. 1 c og 22. gr. 1 c getur vikið frá tilteknum ákvæðum í köflunum II, III og IV með því skilyrði að samanlagðar bætur greiddar samkvæmt viðeigandi kafla jafngildi a. m. k. 110% þeirra samanlagðra bóta, sem mundu fást með því að beita öllum ákvæðum þess kafla.
2. Hvert það aðildarríki, sem gert hefur slíkt frávik, skal í skýrslum sínum um framkvæmd þessarar samþykktar, sem það gefur samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuáskrifstofnunarinnar, gera grein fyrir því hvernig lög þess og framkvæmdahættir eru með tilliti til slíkra frávika og hvað áunnizt hefur í þá átt að ákvæðum samþykktarinnar sé framfylgt að fullu.

43. gr.

Undir samþykkt þessa falla ekki:

- a. Tilfelli, sem gerðust áður en tilsvaramandi kafli samþykktarinnar gekk í gildi hjá hlutaðeigandi aðildarríki;
- b. styrkir í tilfellum, sem gerðust eftir að tilsvaramandi kafli samþykktarinnar gekk í gildi hjá hlutaðeigandi aðildarríki, að svo miklu leyti, sem rétturinn til slíkra styrkja á upptök sín á þeim tíma, sem á undan fór.

44. gr.

1. Með þeim skilyrðum, sem ákveðin eru í þessari grein, breytir þessi samþykkt eftirtöldum samþykktum: Samþykkt frá 1933 um ellitryggingar í iðnaði o. fl., Samþykkt frá 1933 um ellitryggingar landbúnaðarverkafólks, Samþykkt frá 1933 um örorkutryggingar o. fl., Samþykkt frá 1933 um örorkutryggingar landbúnaðarfólks, Samþykkt frá 1933 um eftirlifendatryggingar í iðnaði o. fl. og Samþykkt frá 1933 um eftirlifendatryggingar landbúnaðarfólks.
2. Þegar aðildarríki, sem hefur fullgilt eina eða fleiri þeirra samþykkt, sem breytt hafa þegar þessi samþykkt gekk í gildi, tekur á sig skuldbindingar samkvæmt þessari samþykkt, hefur það í för með sér eftirfarandi lögfylgjur fyrir það aðildarríki:
  - a. Þegar ríki tekur á sig skuldbindingar II. kafla samþykktarinnar, hefur það í för með sér ipso jure tafarlausa uppsögn á Samþykkt frá 1933 um örorkutryggingar í iðnaði o. fl. og Samþykkt frá 1933 um örorkutryggingar landbúnaðarfólks.
  - b. Þegar ríki tekur á sig skuldbindingar samkv. III. kafla samþykktarinnar, skal það ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn á Samþykkt frá 1933 um ellitryggingar í iðnaði o. fl. og Samþykkt frá 1933 um ellitryggingar landbúnaðarfólks.
  - c. Þegar ríki tekur á sig skuldbindingar samkvæmt IV. kafla samþykktarinnar skal það ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn Samþykktar frá 1933 um eftirlifendatryggingar iðnaðarfólks o. fl. og Samþykkt frá 1933 um eftirlifendatryggingar landbúnaðarfólks.

45. gr.

1. Í samræmi við 75. gr. Samþykktar frá 1952 um lágmark félagslegs öryggis skulu eftirtaldir kaflar þeirrar samþykktar og viðeigandi ákvæði í öðrum köflum hennar hætta að gilda fyrir það aðildarríki, sem fullgilt hefur þessa samþykkt, frá þeim degi er samþykktin verður bindandi fyrir það ríki, enda sé ekki í gildi nein yfirlýsing samkv. 38. grein:
  - a. IX. kafli, þegar aðildarríkið hefur tekið á sig skuldbindingar samkv. II. kafla þessarar samþykktar;
  - b. V. kafli, þegar aðildarríkið hefur tekið á sig skuldbindingar samkv. III. kafla þessarar samþykktar;
  - c. X. kafli, þegar aðildarríkið hefur tekið á sig skuldbindingar samkv. IV. kafla þessarar samþykktar.
2. Ef ekki er í gildi nein yfirlýsing samkvæmt 38. gr. skal viðurkenning skuldbindinga þessarar samþykktar talin hafa í för með sér viðurkenningu skuldbindinga eftirtalinnna kafla Samþykktarinnar frá 1952 um lágmark félagslegs öryggis og viðeigandi ákvæða í öðrum köflum hennar, að því er tekur til 2. greinar nefndrar samþykktar:
  - a. IX. kafli, þegar aðildarríkið hefur viðurkennt skuldbindingar samkv. II. kafla þessarar samþykktar;
  - b. V. kafli, þegar aðildarríki hefur viðurkennt skuldbindingar samkv. III. kafla þessarar samþykktar;

c. X. kafli, þegar aðildarríkið hefur viðurkennt skuldbindingar samkv. IV. kafla þessarar samþykktar.

46. gr.

Nú gerir þingið síðar samþykkt, sem snertir eitt eða fleiri atriði í þessari samþykkt og þar er svo kveðið á, skulu þau ákvæði þessarar samþykktar, sem þar eru tiltekin hætta að gilda fyrir hvert það ríki, sem fullgilt hefur þá samþykkt, frá þeim degi er nefnd samþykkt gengur í gildi fyrir það aðildarríki.

VIII. KAFLI

Lokaákvæði.

47.—53. gr.

Samhljóða 16.—23. gr. í Samþykkt nr. 125 hér að framan.

Viðauki.

Skorðuð alþjóðleg flokkun allra atvinnugreina.

(Endurskoðuð 1959).

Skrá yfir flokka og helztu undirflokka.

Flokkur 0. Landbúnaður, Skógrækt, Dýraveiðar, Fiskveiðar.

01. Landbúnaður.
02. Skógrækt og skógarhögg.
03. Dýraveiðar og veiðidýrarækt.
04. Fiskveiðar.

Flokkur 1. Námuvinna ofan jarðar og neðan.

11. Kolanám.
12. Málmnám.
13. Óhreinsuð olía og jarðgas.
14. Grjótnám, leirnam og sandnam.
19. Önnur námuvinnsla, sem ekki er málmnám.

Flokkur 2—3. Verksmiðjuvinna.

20. Verksmiðjuvinna við matvæli að drykkjarföngum undanskildum.
21. Framleiðsla drykkjarfanga.
22. Tóbaksframleiðsla.
23. Vefnaður.
24. Skófatnaðargerð, tilbúningur fatnaðar og annars úr vefnaði.
25. Verksmiðjuvinna við tré og kork, að undanskilinni húsgagnagerð.
26. Smíði húsgagna og innanstokksmuna.
27. Pappírsgerð og vinna við muni úr pappír.
28. Prentiðn, útgáfustörf og skyldar greinar.
29. Leðurgerð og framleiðsla úr leðri og skinnnum önnur en skór og annar fatnaður.
30. Gúmmiðnaður.
31. Framleiðsla kemiskra efna og vinna við þau.
32. Framleiðsla úr olíu eða kolum.
33. Framleiðsla úr steincfnum öðrum en málmum, að undanskildum olíu og kolum.
34. Vinna við frum-málma.
35. Vinna við hluti úr málmum, aðra en vélar og farartæki.
36. Vinna við vélaframleiðslu, að undanskildum rafmagnsvélum.
37. Vinna við framleiðslu rafmagnsvéla og rafmagnstækja hverskonar.
38. Vinna við framleiðslu farartækja.
39. Ýmis konar verksmiðjuíðnaður.